

ΕΛΛΗΝΙΚ

ΑΔΕΛΦΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

ΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΙ

ΔΩΝ

ΝΟΣΟΚΟ-

ΜΩΝ

Υ
Γ
Γ
Ε
Ι
Α
Σ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τ
Ε
Χ
Ν
Ο
Λ
Ο

23 - ΙΟΥΝΙΟΣ 1968

ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΔΕΛΦΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἐτήσια Συνδρομή Περιοδικοῦ, διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δρχ. 50
» διὰ τὸ ἐξωτερικὸν \$ 3

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α. Ν. 1092
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός», Ὑψηλάντου 45 - 47

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου :
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Ε' Διεθνὲς Συνέδριον τοῦ Διεθνοῦς Συνδέσμου Νοσοκόμων «Florence Nightingale»	
ΜΑΚΑΡ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ καὶ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ — καὶ ΔΕΡΜΕΖΗ (ἐκ μέρους καὶ ΥΠΟΥΡΓΟΥ Κ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ)	Μηνύματα
Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Προέδρου Ε.Ε.Σ. :	Ἐπιμίλια
Ε. ΠΑΤΡΙΝΕΛΗ, Προέδρου Ε.Σ.Δ.Ε.Ν. :	Προσφώνησις
ΥVONNE HENTSAH, Προέδρου τοῦ Συνεδρίου	Ἐναρκτήριος ἐπιμίλια
Μ. Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ :	Ἐπιμίλια
Δ. ΠΑΠΑΕΜΜΑΝΟΥΗΛ :	»
MAJSA ANDRELL :	Ἐπιμίλια (Μετάφρασις Β. Α. ΛΑΝΑΡΑ)
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ	

τῆς ἀειμνήστου *Florence Nightingale* καθίσταται διαρκῶς σαφέστερον ὅτι αἱ πρόοδοι τῆς ἰατρικῆς δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποδώσουν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σήμερον ἀποδίδουν, ἐὰν αἱ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Ἰατρῶν ὡς πολύτιμοι βοηθοὶ καὶ παρὰ τὴν κλίνην τῶν ἀσθενῶν ὡς παρήγοροι ἄγγελοι δὲν παρίσταντο ἄγρυπνοι φρουροὶ τῆς ὑγείας καὶ στοργικαὶ συμμετοχοὶ τοῦ πόνου αἱ Ἀδελφαί. Καὶ πρὸς τὴν πλευρὰν αὐτὴν ἐργασθεῖς συνεχῶς καὶ ἀόκνως ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐδημιούργησεν ἐπὶ παγκοσμίου κλίμακος τὸν θεσμόν τῆς ἐπιστήμονος Ἀδελφῆς, τῆς ὁποίας ἡ προοφορὰ ὑπῆρξεν ἀνεκτίμητος εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον, ἰδιαίτατα ὁμως αἰσθητὴ εἰς τὴν χώραν μας ὅπου αἱ Ἀδελφαὶ πλὴν τῆς προσφορᾶς των κατὰ τὴν περίοδον τῆς εἰρήνης ἐβάστασαν καὶ ἔφεραν εἰς λαμπρὸν πέρας τὸ βᾶρος τόσων πολέμων καὶ ἀνωμαλιῶν καὶ ἐπλήρωσαν βαρύτερον φόρον αἵματος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς των. Κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν στιγμήν σᾶς καλῶ εἰς ἑνὸς λεπτοῦ σιγὴν εἰς μνήμην τῶν θυμάτων αὐτῶν τοῦ καθήκοντος.

Μετὰ τὴν πάροδον τοῦ λεπτοῦ ὁ κ. Δερδεμέζης συνεχίζει :

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Ε.Ε.Σ. κ. ΚΩΝΣΤ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Μακαριώτατε, Κύριε Γενικὸν Διευθυντά, Κύριε Δήμαρχε, Κύριε Πρύταμι κ.κ. Εὐεργέται τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀγαπητοί μου συνεργάται, Κυρίαὶ Σύεδροι, ἀγαπηταί μου Ἀδελφαί.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς αἰσθάνεται ἰδιαίτεραν εὐτυχίαν διότι ὁ Διεθνὴς Σύνδεσμος τῶν Ἀδελφῶν ὥρισεν ὡς τόπον συγκλήσεως τοῦ 5ου Διεθνoῦς Συνεδρίου του τὰς Ἀθήνας καὶ ἐπὶ πλέον διότι ἐδέχθη νὰ στεγασθῇ τὸ Συνέδριον τοῦτο εἰς μίαν Ἀδελφὴν Ὁργάνωσιν, εἰς τὴν Δρακοπούλειον Πτέρυγα τῆς Σχολῆς Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἐκ μέρους ὄλων τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν ἀπευθύνω πρὸς τὰς Κυρίας Συνέδρους ἕνα ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ εὐχομαι ὅπως αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου ἀποβῶσιν εὐεργετικαὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ἐξελίξεως καὶ προόδου τῆς νοσηλείας, ἐπὶ

Τὸ κύριον θέμα τοῦ Συνεδρίου σας «Ἡ προαγωγή τῆς Νοσηλευτικῆς Φροντίδος εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς» ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἐπὶ καιρὸν, δύσκολον νὰ ὀλοκληρωθῇ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Περὶ τούτου θὰ ἀπασχοληθῇ τὸ παρὸν Συνέδριον.

Ὁ ὑποφαινόμενος ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου, ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω ὅτι αἱ Ὑπηρεσίαι μας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐκτιμῶσαι τὰ ἀνωτέρω, κατώρθωσαν νὰ ἐξυψώσουν τὸν θεσμόν τῆς ἐπισκεπτορίας καὶ νοσηλευτορίας Ἀδελφῆς εἰς ἐπίζηλον σημεῖον, κατατάξασαι αὐτὰς μεταξὺ ἄλλων καὶ εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἐργάζονται ἀόκνως διὰ τὴν περαιτέρω βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν καὶ ὄρων τῆς ἐργασίας των, πιστεύουσαι ὅτι οὕτως θὰ ἀντιμετωπισθοῦν τελεσφορότερον τὰ τεράστια καὶ πολύπλευρα θέματα τῆς ὑγείας.

Βέβαιος ὅτι ἡ συνεργασία ὑμῶν καὶ ἡμῶν δύναται νὰ ἀποδώσῃ πολύτιμους καρποὺς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ κοινοῦ σκοποῦ, εὐχομαι ἐξ ὅλης καρδίας τὸ «ὡς εὖ παρέστητε» εἰς τὴν χώραν μας καὶ τὴν εὐόδωσιν τῶν ὠραίων σκοπῶν τοῦ Συνεδρίου σας.

πλέον δὲ ὅπως αὐταί, ἐγκαταλείπουσαι τὰς Ἀθήνας, ἀποκομίσουν εὐχαρίστους ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν χώραν ὅπου ἀνεπτύχθη ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην τὸ πνεῦμα καὶ ὅπου θὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὰς δεχθῶμεν μὲ τὴν φιλοξενίαν ἢ ὁποῖα ἐχαρακτήριζε πάντοτε ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων τοὺς Ἕλληνας.

Τὸ γεγονός ὅτι τὸ Συνέδριον αὐτὸ στεγάζεται εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην ἀποτελεῖ μίαν ἐπὶ πλέον διαπίστωσιν ὅτι ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἀδελφῶν καὶ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς γενικῶς, εἶναι δύο ἀδελφαὶ ὁργανώσεις, ἐπιδιώκουσαι εἰς τομεῖς παραλλήλους καὶ ἀρρήκτως συνδεδεμένους τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Φαίνεται ὅτι ἡ δεκαετία τοῦ προηγουμένου αἰῶνος, μεταξὺ τοῦ 1850 καὶ 1860, ὑπῆρξεν ἡ γονιμοτέρα εἰς τὴν γέννησιν καὶ ἀνάπτυξιν ἀνθρωπιστικῶν ἰδεῶν μεγίστης σημασίας. Μία

μεγάλη Ἀγγλίς, ἡ *Florence Nightingale*, συγκινηθεῖσα ἀπὸ τὴν τραγωδίαν τὴν ὁποίαν ἔβλεπε εἰς τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκλήθη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς νὰ μεταβῇ διὰ νὰ ὀργανώσῃ τὰς νοσηλευτικὰς ὑπηρεσίας, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ καταστήσῃ τὴν νοσηλείαν, ἡ ὁποία ἀπετέλει ἓνα πρακτικὸν ἐπάγγελμα, μίαν ἐπιστήμην. Καὶ τὸ ἐπέτυχε. Τόσον δὲ ἐξετιμήθη τὸ ἔργον αὐτῆς ὥστε, μετ' ὀλίγα ἔτη, κατὰ τὸ 1914, τὸν Μάϊον, ὁ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, ἀναγνωρίζων τὰς ὑπηρεσίας τῆς, καθιέρωσεν ὡς ὑπερτάτην τιμητικὴν διάκρισιν τοῦ μετάλλιον τὸ ὁποῖον φέρει τὸ ὄνομά τῆς, τὸ μετάλλιον *Florence Nightingale*, λακωνικώτατα δὲ χαρακτηρίζει τὰς ὑπηρεσίας τῆς εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ αὐτῆν. Λέγει: «ἡ *Fl. Nightingale* προσέφερε μεγάλας καὶ διακεκριμένας ὑπηρεσίας διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ὀφειλομένης εἰς τοὺς τραυματίας καὶ ἀσθενεῖς νοσηλείαν, ἐπιστήμης ἣτις ἐπέτυχεν, εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς, τελειότητα καὶ σπουδαιότητα καὶ διεδόθη εἰς ὀλόκληρον τὴν οἰκουμένην». Εἶναι αὕτη μία πανηγυρικὴ ἀναγνώρισις, ἐκ μέρους τῆς μεγαλυτέρας ἀνθρωπιστικῆς ὀργανώσεως ἀνὰ τὸν κόσμον, καὶ ἀπὸ τότε τὸ μετάλλιον αὐτό, τὸ σπανίως ἀπονεμόμενον, τιμᾷ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι μὲ ἀυτοθυσίαν, μὲ αὐταπάρνησιν, μὲ ἡρωϊσμὸν ἀλλὰ καὶ γνῶσιν τῆς ἀποστολῆς των προσφέρουν ὑπηρεσίας ὡς ἐκείνας τὰς ὁποίας προσέφερε καὶ ἐδίδασκεν ἡ *Fl. Nightingale*.

Ὁ Ἐρρῖκος Ντυνάν, ὁ Ἰδρυτὴς τοῦ ἰδικοῦ μας Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὅταν εἰς τὴν μάχην τοῦ *Solferino* εἶδεν ἐγκατελειμμένους καὶ ἀβοηθήτους χιλιάδας τραυματιῶν, ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπε νὰ συγκροτηθῇ εἰς κάθε χώραν, ὅπως λέγει εἰς τὸ σύγγραμμά του «Μία ἀνάμνησις ἀπὸ τὸ *Solferino*» μία ὁμάς ἐθελοντῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἡ ὁποία, ἐκπαιδευμένη εἰς τὴν νοσηλείαν, νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς τραυματίας τῶν ἐν ἐκστρατεία στρατῶν ὑπηρεσίας, βοηθοῦσα τὰς στρατιωτικὰς ὑγειονομικὰς Ὑπηρεσίας.

Εἶναι ἡ δευτέρα ἰδέα ἡ ὁποία ἐγεννήθη κατὰ τὴν αὐτὴν δεκαετίαν, κατὰ τὸ

1850 - 1860, καὶ κατόπιν ἐπεκυρώθη διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Αὐταὶ αἱ δύο ὀργανώσεις ἀπὸ τότε παρέχουν ὑπηρεσίας τεραστίας εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἐκτιμήσωμεν κατ' ἀξίαν τὰς ἀνθρωπιστικὰς προσπάθειάς αἱ ὁποῖαι καταβάλλονται σήμερον, ἀναμφισβητήτως θὰ θέσωμεν ἐπὶ κεφαλῆς ὄλων τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καὶ τὸ Ἰδρυμα τῆς *Florence Nightingale*. Ὅλοι ὅσοι ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑπηρετοῦμεν ὑπὸ τὸ ἱερὸν σῆμα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ αἰσθανόμεθα βαθύτατα τὸ καθῆκον τὸ ὁποῖον ἐπιπίπτει ἐπὶ τῶν ὤμων μας, εὐτυχήσαντες δὲ νὰ ἐορτάσωμεν τὴν πρώτην 100ετίαν τῆς δράσεως τῆς Ὄργανώσεώς μας δυνάμεθα, ἀναπολοῦντες τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον, νὰ αἰσθανώμεθα ὑπερηφάνειαν διότι τοῦτο κατέστησεν τὴν ἐπιταγὴν, τὴν καινὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ζῶσαν πραγματικότητα, διότι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον δὲν γίνεται μόνον μὲ λόγους ἀλλὰ γίνεται καὶ δι' ἔργων, διὰ τῆς συνεχοῦς συμπαραστάσεως πρὸς ὅλους τοὺς πάσχοντας, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, ἀνεξαρτήτως θρησκευμάτος, ἐθνικότητος καὶ πολιτικῆς τοποθετήσεως. Εἶναι ὁ προάγγελος τῆς ἀδελφότητος ἐκείνης ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλ' ἐπὶ πλέον ἔχομεν τὴν ὑπερηφάνειαν, ἀπὸ τοῦ 1965, ὅτε τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Γενεύης ἔθεσεν νέον σύνθημα διὰ τὸ ἔργον τοῦ Ἐρ. Σταυροῦ, πάλιν νὰ μιμηθῶμεν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸν δρόμον τὸν φωτεινὸν τὸν ὁποῖον ἐχάραξεν καὶ νὰ ζητήσωμεν αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐτόνισε πάντοτε, τὴν «ἐπὶ γῆς εἰρήνην», νὰ τὴν ζητήσωμεν διὰ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Διὰ μιᾶς ἰδέας ἡ ὁποία ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀνεπτύχθη εἰς αὐτὴν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μεταδοθῇ εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα, ὥστε νὰ παύσῃ τὸ ἄγχος ἐνὸς καταστρεπτικοῦ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ὀλόκληρον, πολέμου. Δι' αὐτὸ ἡ σημερινὴ συγκέντρωσις, ἡ ὁποία συνδυάζει μέσα εἰς τὸν χῶρον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τὴν δραστηριότητα τῶν Ἀδελφῶν εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον, μᾶς συγκινεῖ βαθύτατα καὶ ἡ

Ἑλλάς, ἡ ὁποία ὑπῆρξε πάντοτε μία πηγὴ καὶ τὸ λίκνον ὠραίων ἰδεῶν, αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν, διότι ἐντεῦθεν ἐξεπήδησαν αἱ πρῶται ἀντιλήψεις τὰς ὁποίας κατενόησε καὶ υἰοθέτησε, προκαλέσασα τὴν ἐξέλιξίν των, ἢ Fl. Nightingale,, πιστεύουσα εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐδίδαξεν ὁ Οὐρανοφάντωρ Μέγας Βασίλειος μὲ τὴν «Βασιλειάδα του» ἐν Καισαρεία.

Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐν συνεννοήσει μὲ τὸ Ἴδρυμα Fl. Nightingale ὅπως σᾶς εἶπα, καθιέρωσαν τὴν ἀνωτάτην διάκρισίν του. Κάθε χρόνον, ὡσὰκις ὑπάρχουν προτάσεις — διότι δὲν ὑπάρχουν πάντοτε προτάσεις — καλεῖ ὀλίγας ἀδελφὰς νὰ προσέλθουν εἰς Γενεὺν καὶ νὰ τιμηθοῦν διὰ τὰς ὑπερόχους ὑπηρεσίας των μὲ τὸ μετάλλιον αὐτό. Ἡ Ἑλλάς ηὐτύχησε νὰ ἔχη 16 Ἑλληνίδας αἱ ὁποῖαι ἐτιμήθησαν ἀπὸ τὴν ἀνωτάτην ταύτην διάκρισιν. Αἱ περισσότεραι δὲν ὑπάρχουν ἐν ζωῇ, ἀλλ' ἡ μνήμη των παραμένει πάντοτε αἰωνία εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καὶ ἀποτελεῖ τὸν ὁδηγὸν τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν πὺν βαδίζουσι εἰς τὰς κατευθύνσεις τὰς ὁποίας αὐταὶ ἐχάραξαν. Αἱ ἐπιζῶσαι εἶναι παροῦσαι καὶ εἴμεθα ἰδιαίτερος ὑπερήφανοι διότι συγκαταλέγομεν μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Σώματος τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν, τῶν 10.000 — Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν, ἐκλεκτὰς ἀδελφὰς διακριθείσας διὰ τὸν ἡρωϊσμόν των καὶ διὰ τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὸ ἀνθρωπιστικόν των καθῆκον.

Ἐφέτος ὁ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς προέβη πάλιν εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς ἀνωτάτης αὐτῆς διακρίσεως εἰς ἐλαχίστας ἀδελφὰς καὶ ἡ Ἑλλάς εἶχεν τὴν τιμὴν νὰ περιλαμβάνεται μεταξὺ τῶν πρώτων διακριθεισῶν μία ἐκλεκτὴ καὶ πολύτιμος συνεργάτις τοῦ Ἑλλην. Ἐρ. Σταυροῦ, ἡ Γενικὴ Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Σώματος τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν, ἡ Κυρία Μαρία Ἐλευθερίου.

Ἐκτελῶν ἐντολὴν τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, σύμφωνον πρὸς τοὺς κανονισμούς του, καλῶ τὴν Γεν. Ἐπιθ. Ἀδελφὴν Κυρίαν Ἐλευθερίου νὰ προσέλθῃ ἵνα

τῆς ἐπιδώσω τὰ διάσημα τῆς μεγάλης αὐτῆς διακρίσεως, ἵνα τῆς ἐκφράσω τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐρυθροσταυρικῆς Οἰκογενείας καὶ νὰ εὐχηθῶ ὅπως καὶ εἰς τὸ μέλλον, πολλαὶ ἀδελφαὶ ἀπὸ τὰς ἡρωίδας τοῦ Σώματος Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν, τοῦ σώματος διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Ἐρ. Σταυρὸς ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλλάς ὀλόκληρος εἶναι ὑπερήφανοι, μᾶς δίδουν τὴν εὐχάριστον αὐτὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐπιδόσεως τοιούτων μεγάλων διακρίσεων, ὡς ἐκείνη ἡ ὁποία ἀπενεμήθη εἰς τὴν Καν Ἐλευθερίου.

Ταυτοχρόνως παρακαλῶ τὴν Πρόεδρον τοῦ Συνεδρίου, τὴν ἐκλεκτὴν προστάτιδα τῆς ὑγείας ἐν τῷ Κέντρῳ τῆς Γενεῦς, ἐντὸς τῆς Ὀμοσπονδίας τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, νὰ δεχθῆ ἕκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μίαν συμβολικὴν προσφορὰν. Αἱ Ἀδελφαὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἐργάζονται διὰ τὴν ὑγείαν, ἀγωνίζονται ἐναντίον τῆς ἀσθενείας. Ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰς ἀποκαλοῦμεν «Λευκοὺς Ἀγγέλους». Εἰς τὴν Πατρίδα μας τὸ πνεῦμα τοῦ συμβολισμοῦ, τὸ ὁποῖον διέκρινε τοὺς Ἀχαιοὺς Ἑλληνας ὅταν δὲν εἶχον ἀκόμη συλλάβει τὴν ἐννοίαν τῆς μοναδικῆς Θεότητος, ἐθεοποιῶσεν ὅλας τὰς ὠραίας ἀρετάς, ὅλας τὰς ὠραίας Ἰδέας. Μεταξὺ τῶν πρώτων ἐθεοποιήθη καὶ ἡ Ὑγεία. Σήμερον ἡ Ὑγεία εἶναι ἕνα σύμβολον, ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκφράζει ἡ λέξις, καὶ ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ἐξυπηρετοῦν τὸ σύμβολον αὐτὸ εἶναι αἱ Ἀδελφαί, συμπαριστάμεναι μὲ τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν θεραπείαν, χάριν τῆς Ὑγείας, ἰατροῦς. Ἐπομένως δὲν ὑπάρχει ἄλλη διάκρισις ἢ ὁποία νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Διεθνoῦς Συνδέσμου τῶν Ἀδελφῶν ἀπὸ αὐτὸν τὸν ὠραῖον συμβολισμόν, τὸν ὁποῖον μᾶς ἐχάρισεν ἡ ἀρχαία ὠραία Ἑλλάς καὶ τὸν ὁποῖον δέχεται μὲ τὸ ἰδικόν της πνεῦμα ἡ Χριστιανοσύνη. Αὐτὸν τὸν συμβολισμόν παραδίδω εἰς τὴν ἀγαπητὴν μου Πρόεδρον Δίδα Hentsch, τὸ ἐκμαγεῖον τῆς Κεφαλῆς τῆς Ὑγείας, ὑπέροχον κληρονομίαν τῆς Ἑλληνικῆς κλασικῆς Ἀρχαιότητος.